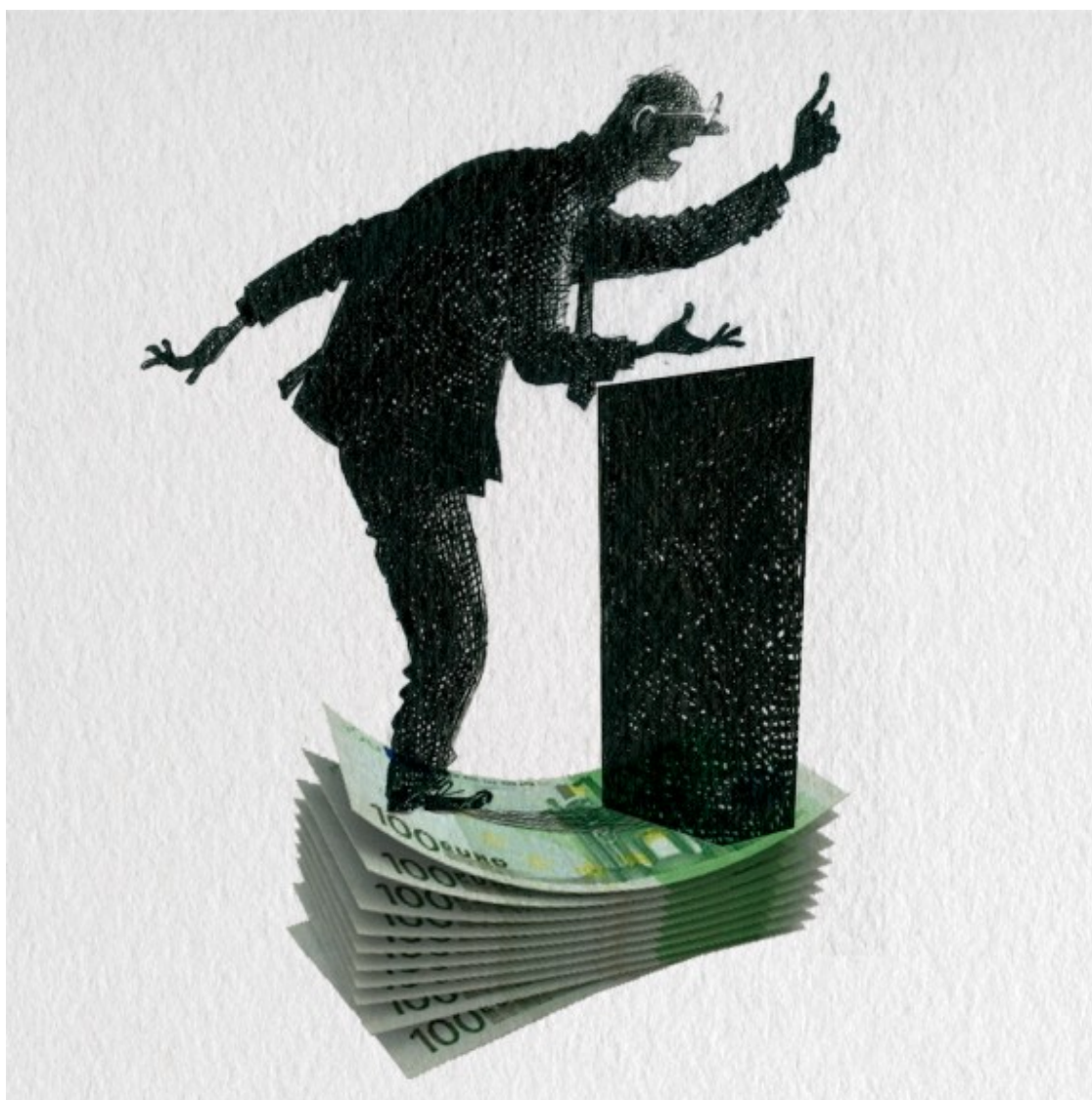

D'on surten els cale?s?

N'hi ha que creuen en la democra?cia del vot i les urnes pero? no en la participacio? del poble

Vint-i-cinc anys després de la mort de Montserrat Roig (<http://www.catorze.cat/grans/temes/904/25/anys/sense/montserrat/roig>) , com a homenatge i reivindicació d'una autora necessària, recuperem cada setmana un article de l'escriptora, il·lustrat per Cristina Losantos (<http://www.cristinalosantos.com/>) .

Il·lustració: Cristina Losantos

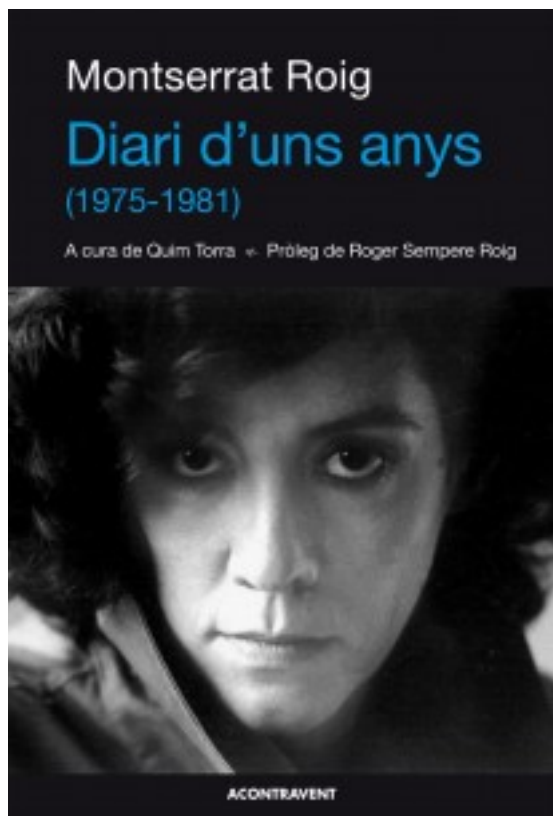
Em sembla que era la novel·lista anglesa Doris Lessing qui deia que, en tot grup poli?tic o

ideològic, cal esbrinar sempre d'on surten els calcs per sostenir-lo. És cert: si algú us defensa una idea que us sembla justa, si surt un nou grup que parla de valors idealitzats i de pressupòsits ètics, mireu, abans, d'on surten els calcs. És clar que la Doris Lessing és marxista i aquest és un dels principis fonamentals del marxisme. Un principi net i clar que tothora rebutgen de deixar tan net i tan clar els pretesos demòcrates.

Tot això m'ho fa pensar aquest guirigall metafísico-polític en que la recent història desballestada ens ha ficat. Si algú té la barra de desempallegar-se de les "associacions" per a formar un partit "per que" no ho feia abans, quan repartien castanyes?? pregunteu-vos qui el financja. Si algú que abans de la guerra fou un ardent republicà i ara va cuita-corrents a reinscriure's al "seu" partit "després d'haver fet servir la ploma per a col·laborar amb tots els reaccionarismes possibles", pregunteu-vos quins interessos econòmics defensa. En pensar en qualsevol partit polític, en qualsevol nou dirigent o possible líder "patriòtic", pregunteu-vos de que viu, amb que es guanya la vida. Us endureu sorpreses molt divertides.

No vull fer apologia de la resistència, de la clandestinitat de tots aquests anys, encara que parlar-ne no és pas una trampa literària. Però hi ha noms que em venen a la memòria i que hi ha molta gent que ignora o vol ignorar a l'hora de fer acusacions defensives?, penso en els germans Miret Muste?, assassinats tots dos pels nazis, en Facundo Famanda, que morí de tifus al Brull després d'haver estat a Dachau, en Puig Pidemunt, afusellat cap a final dels quaranta, penso en tots els qui han passat gana durant aquests anys perquè volien un futur que ara tothom creu previsible i que aleshores semblava senzillament utòpic. La paraula democràcia embadaleix i omple les boques de farfolles. Hi ha demòcrates de debo? i altres que nome's creuen en la democràcia del vot i de les urnes però no en la participació del poble "paraula que és suada, de tant dir-la, però que s'acompleix ben poques vegades. L'autèntic test per a creure't, d'ara endavant, els polítics, és saber d'on treuen els calcs. De que viuen.

Mundo Diario, 8-7-1976

Article inclòs en el llibre

Montserrat Roig

Diari d'uns anys (1975-1981) (<http://www.acontravent.cat/llibre.php?id=41>)

© dels articles: hereus de Montserrat Roig

© foto coberta: Pilar Aymerich

© d'aquesta edició: A Contra Vent Editors, 2008

14 pensaments de Montserrat Roig, aquí

(<http://www.catorze.cat/noticia/2320/montserrat/roig/vida/lilibres>) .